

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای اسلامی شهر و روستا

بیماری‌های گیاهان رایج زینتی فضای سبز

بیماری‌های نارون

نارون درختی خزان کننده یا نیمه همیشه سبز است. سه گونه نارون در ایران وجود دارد که در جنگل‌های مرطوب و نواحی استپی می‌روید. اوجا (*Ulmus carpinifolia*) درختی است نورپسند و به سایه نابرده‌بار که ارتفاعش به ۳۰ متر می‌رسد. دارای رشد زیاد و تاج مخروطی شکل می‌باشد. نارون چتری با نام *U. carpinifolia var. umbraculifera* درختی است با قامت متوسط که رشد آن نسبت به اوجا کمتر است و در باغ‌های ایران به عنوان درخت سایه افکن کاشته می‌شود. ملج (*U. glabra*) و نارون مجنون (*U. glabra var. pendula*) نیز به وفور در ایران کشت می‌شوند. از نارون در فضای سبز به عنوان درخت خیابانی استفاده می‌شود.

شانکر درختان نارون

چندین قارچ قادر به ایجاد مرگ سرشاخه‌ها و ایجاد شانکر روی تنه و انشعابات درختان نارون می‌شود. این شانکرها اغلب به پوست درخت صدمه می‌زنند. ارقام درخت نارون آسیب دیده در دمای پایین شانکر به این نوع بیماری حساس‌ترند. در ابتدا پوست آلوده کمی فرورفته شده و ظاهر آبرسوخته پیدا می‌کند، رنگ داخلی پوست از قهوه‌ای روشن به قرمز قهوه‌ای یا قهوه‌ای مایل به سیاه تبدیل می‌شود و شاخه‌هایی که قطر کم دارند دچار مرگ می‌گردند. شانکرهای تنه و انشعابات معمولاً بیضی شکل هستند و مرز شانکر و قسمت سالم درخت به صورت نوک تیز مشخص می‌شود. با مسن شدن شانکرها پوست مرده خشک شده، ترک خورده و از بین می‌رود و در حاشیه شانکر تولید بافت کالوس می‌کند. قارچهایی که ممکن است در روی نارون ایجاد شانکر کنند عبارتند از:

Botryosphaeria stevensii (*Botryodiplodia hypodermia*)

Botryosphaeria nectria

Dothiorella ulmi

علائم شانکر درختان نارون

برای کنترل این بیماری می‌توان از روشهای زیر استفاده کرد:

- ۱- جلوگیری از آسیب رسیدن به پوست درخت و هرس کردن کلیه شاخه‌های مرده و آسیب دیده
- ۲- حفاظت شاخه‌های جوان نارون در مقابل نور مستقیم خورشید در اواخر زمستان برای جلوگیری از خسارت آفتاب سوختگی
- ۳- تقویت درخت از طریق نگهداری رطوبت مناسب خاک و کود دهی

